

[Petra Petersen.]

stuer, hvor forholdene må være til frygtelig gene ikke blot for patienterne, men også for personalet. Med det foreslåede projekt vil man komme ud over disse gener og også de andre ulemper ved det nuværende hospital, som har været nævnt, af pladsmæssig og anden art.

Vi kommunister ser derfor med velvilje på lovforslaget, men tilbage for os står spørgsmålet, om det, der nu er foreslået, også er tilstrækkeligt, om det kan holde ud i fremtiden. Jeg har det sådan, at jeg aldrig er i stand til at glæde mig over, at man nedskærer ydelser til offentlige formål, det være sig til hospitaler eller andet af den slags, og jeg synes altid, at besparelserne i det lange løb bliver dyre; alle lapperier og besparelser skal betales bagefter på anden måde, og i mellemtiden får man så alle besværlighederne.

At der er foregået en betydelig udvikling på det videnskabelige område i den halve snes år, der er gået, siden kommissionen angående rigshospitalet blev nedsat, og også i de 6 år, der er gået, siden den afgav betænkning, er noget, vi alle ved. Denne udvikling er også sket med hensyn til bygningen af hospitaler, og det er klart, at når udviklingen skrider så hurtigt frem, kan det være svært at følge med. Det, at rigshospitalet er et hospital for hele landet og ikke et hospital for København alene, betyder jo, at rigshospitalet ligeledes i fremtiden vil blive anvendt meget også af den øvrige del af landet, og da hospitalet tillige er et sted, hvor de unge, kommende læger skal uddannes, betyder det ikke blot, at hospitalet skal være i topklassen, men også må råde over et stort antal senge.

Vi ved, at befolkningstilvæksten er stigende, selv om fødselstallet i den sidste halve snes år har ligget nogenlunde konstant; alene den forlængede levealder bevirker, at befolkningstallet vil stige. Når dertil kommer, at mange af de nu forekommende sygdomme er af en ganske anden karakter end for blot få år tilbage, og at langt flere mennesker nu kommer under behandling, vil kravene til hospitalerne og ikke mindst til rigshospitalet fremtidig være stigende, ikke mindst de pladsmæssige krav.

Det kan være rigtigt, som det har været

nævnt, at det er et bekosteligt byggeforetagende, og at det må strække sig over en årrække, men det skulle ikke gerne gå sådan, at det, man først har bygget, er forældet, inden man er færdig med det sidste. Jeg synes, at de ca. 14 år, man påregner det vil vare, inden hospitalet er færdigbygget, er en meget lang tid, og jeg vil gerne spørge, om det er af økonomiske grunde, at man vil lade dette byggeri strække sig over 14 år. Jeg mener nemlig ikke, at økonomiske grunde bør være årsag til, at der skal gå så mange år, og der kan ikke søges begrundelse i mangel på arbejdskraft. Alene af beskæftigelsesmæssige grunde burde man skynde sig at komme i gang med bygningen af hospitalet. Vi har for tiden bygningshåndværkere ledige overalt, og de længes efter at komme i arbejde. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er fordi hospitalet stadig skal virke, at man vil lade byggeriet vare i 14 år, eller det er af økonomiske grunde. Jeg synes, det må være en frygtelig gene for hospitalet at skulle have et byggeforetagende i gang i 14 år, samtidig med at det øvrige hospital skal drives.

Undervisningsministeren (*Jørgen Jørgensen*): Jeg takker ordførerne for den velvilje, der fra alle sider er kommet til udtryk over for lovforslaget. Jeg tror, jeg kan sige, at lovforslagets gang gennem tinget vil blive fulgt med meget stor opmærksomhed af alle, der arbejder på rigshospitalet, og naturligvis navnlig af alle dets ansvarlige ledere. De arbejder i øjeblikket under så vanskelige vilkår, at de med meget stor interesse vil se hen til en nyordning. Det er også fra alle sider erkendt, at rigshospitalets bygninger ikke længere er tidssvarende, og at en nyordning nødvendigvis må gennemføres, men i stedet for at begynde at bygge de enkelte ting derude, som trænger sig mest på, anser jeg det for rimeligt, at man får en lov, der fastsætter rammen for det samlede byggeri, og så tager nybyggeriet i det tempo, som man finder forsvarligt i de enkelte år, men sådan, at alt det, man bygger nu, er et led i en samlet plan. Det har jeg også forstået at man fra alle sider er enig i.

Jeg takker også det byggeudvalg, der har været nedsat, og som allerede har udført et meget stort arbejde. Det er sagt her, at